

Cílem mé práce bylo ukázat, že videopořady mají ve výchově k občanství své místo. Vytvořila jsem přehled nejčastěji využívaných videopořadů a ke každému z nich navrhla metodický námět pro jeho konkrétní využití v hodinách občanské výchovy.

Při plnění mnou vytyčeného cíle jsem postupovala následovně:

Nejprve jsem prostudovala mnoho knih a odborných prací nejen didaktického, ale i psychologického, sociologického a filosofického zaměření. Po jejich prostudování jsem se vydala na deset základních škol, kde jsem poprosila učitele občanské výchovy o seznamy videokazet, které sami nejčastěji využívají. Pouze na čtyřech základních školách jsem se setkala s opravdu velice chudou sbírkou videopořadů, která čítala průměrně pět videopořadů.

Od šesti vyučujících občanské výchovy, kteří byli velice ochotní a vstřícní, jsem si vypůjčila několik videokazet s didaktickými filmy určenými žákům druhého stupně základní školy. Jejich seznam je uveden v přílohách. Každý z filmů jsem důkladně prostudovala a poté s ním začala pracovat.

Nejprve jsem se zaměřila na obsahovou stránku pořadu, tedy na fakta, na jeho dynamiku a obtížnost. Při druhém sledování jsem již zvažovala možné využití pořadu či jeho částí ve vyučovacích hodinách.

Po dlouhé úvaze jsem začala právě shlednutý pořad hodnotit. Následně jsem musela určit, zda videopořad odpovídá výchovně vzdělávacím programům Základní škola, Národní škola, Občanská škola a Rámcově vzdělávacímu programu.

Poslední fází bylo vypracovat modelový plán vyučovací hodiny a k ní pracovní listy, které jsou opět zařazeny do příloh.